

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010240
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

E. O.
nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom V. G. Z., K. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/18/2014-89 zo dňa 29.04.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/18/2014-89 zo dňa 29.04.2014 bol obžalovaný E. O. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 30.07.2013 v čase o 06,50 hod. v E. na ulici Z. pri bankomate Slovenská sporiteľňa nachádzajúcom sa na vonkajšej stene prevádzky Coop Jednota, po tom, čo od chrbta pristúpil k L. Z. a z jeho ľavej strany mu do očí nastriekal nezistenú látku spôsobujúcu slzenie a štiepanie očí, mu z ramena strhol látkovú tašku čiernej farby, v ktorej sa nachádzali kľúče od bytu, kľúče od osobného motorového vozidla zn. P. R., N.: TN XXX DS, technický preukaz od vozidla, osvedčenie o evidencii vozidla, ústrižok od ročnej diaľničnej známky, doklad o poistení vozidla, čierna kožená peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 50 Eur a to tri bankovky v nominálnej hodnote 10 Eur a jedna bankovka v hodnote 20 Eur, občianskym preukazom, vodičským preukazom, bankomatovou kartou Slovenskej sporiteľne, kartou zdravotného poistenia Všeobecná zdravotná poisťovňa a kartou SAD s kreditom 4 Eur, všetko na meno L. Z., a z miesta utiekol, pričom dňa 30.07.2013 s takto zadováženou bankomatovou kartou uskutočnil výbery finančnej hotovosti z bankomatu Slovenskej sporiteľne nachádzajúcom sa v obchodnom centre Prior v Trenčíne z účtu č. XXXXXXXX/XXXX vedenom v Slovenskej sporiteľni s názvom Z. L. T.. a to v čase o 07.21.36 v sume 100 Eur, v čase o 07.22.23 v sume 100 Eur, v čase o 07.23.10 v sume 100 Eur a z bankomatu Prima banky na Hviezdoslavovom námestí v Trenčíne, v čase o 07.26.55 v sume 10 Eur, čím svojim konaním spôsobil poškodenému L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Q. XXX/X celkovú škodu vo výške 360 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. k § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému T. L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E.,

Q. XXX/X, škodu vo výške 360 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený T. L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Q. XXX/X, odkázaný so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí a to: 1 kus sprej Military attack.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal odvolanie obžalovaný E. O. a smerovalo proti výroku o treste. Uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje a žiada, aby krajský súd bral ohľad na tú skutočnosť, že preukázal snahu o profíttoxikomanické liečenie a aby mu odvolací súd uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný po vyhlásení rozsudku súdu uviedol adresu na doručovanie, z ktorej sa upovedomenie o verejnom zasadnutí vrátilo ako adresát neznámy. Podľa § 66 ods. 4 Tr. por. písomnosť sa považuje za doručенú aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená súdu. Obžalovaný aj po vyhlásení rozsudku prejavil náznak vyhýbania sa trestnému konaniu, keď uviedol, že nepodáva opravný prostriedok hneď z dôvodu, aby nebol zobratý do väzby. Preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 ods. 7 Tr. por. odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, obžalovaný E. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchaného skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd prvého stupňa uznesením podľa § 256 ods. 6 Tr. por. rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd skutkovým stavom nezaoberal.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., pretože proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou a zároveň si neoprávnene obstaral platobnú kartu a na taký účel ju použil.

Preskúmajúc napadnutý rozsudok vo výroku o treste ani tu odvolací súd nezistil žiadne také pochybenie, ktoré by odôvodňovali prípadné zrušenie napadnutého rozsudku tak, ako sa toho domáhal obžalovaný. Správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosti nápravy. Odvolací súd môže zrušiť a zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 písm. e) Tr. por., ak je uložený trest neprimeraný. K takémuto záveru však odvolací súd nedospel. O osobe obžalovaného mal súd zistené, že tento bol viackrát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/234/2011 zo dňa 13.06.2012 pre prečin krádeže k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na dva roky a štyri mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý trest vykonal dňa 09.07.2013. Priťažovalo mu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Poľahčovalo mu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., že k trestnej činnosti sa doznal a túto oľutoval. Súd prvého stupňa správne ukladal obžalovanému trest podľa ustanovenia najprísnejšie trestného podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., kde trestná sadzba je v rozmedzí (7-12 rokov), pričom tento trest sa javil súdu prvého stupňa ako neprimerane prísny. Preto správne súd prvého stupňa prihliadol aj na tú okolnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine a za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne ho súd pre

výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Aj uložený trest prepadnutia veci je v súlade so zákonom.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.